

PRVNÍ DEKLINACE = tzv. - a kmeny (přednáška č. 2)

Substantiva první deklinace jsou veskrze **feminina**.

Výjimky: poeta/básník, **incola**/obyvatel, **nauta**/plavec, **agricola**/rolník a další – **maskulina!!!**

⚠ Koncovky rozlišovací: **nom. sg. - a** // **gen. sg. - ae**

⚠ Neplést s neutry v plurálu (-a) a s **neutry podle třetí deklinace** (gramma, -atis, n.)

Důležitá poznámka!!!

Podle vzoru femina (česky žena) se skloňují také **ženské tvary adjektiv** (bona/dobrá, antiqua/starobylá) a **přivlastňovacích zájmen** (tua/tvá, mea/má).

	Singuár		Plurál	
(1) Nominativ	-a	femina / žena	-ae	feminae / ženy
(2) Genitiv	-ae	feminae / bez ženy	-ārum	feminarum / bez žen
(3) Dativ	-ae	feminae / k ženě	-īs	feminis / k ženám
(4) Akuzativ	-am	feminam / ženu	-ās	feminas / ženy
(5) Vokativ	-a	femina / ženo!	-ae	feminae / ženy!
(6) Ablativ	-ā	femina / o ženě, s ženou	-īs	feminis / o ženách, s ženami

Rozšiřující slovní zásoba pro historiky:

curia, ae, f. – dvorec, dvůr

ecclesia, ae, f. – církev, ve středověku kostel

litterae, arum, f. v plurálu – list, listina

missa, ae, f. – mše

pecunia, ae, f. v singuláru – peníze

pecunia debita – dluh

feria , ae, f. – všední den

in memoriam – na památku, na paměť